

Kedves Olvasóink!

Nagy öröm számunkra, hogy újságunk olvasottsága ebben az évben is nőtt, és az oldalszám is többször volt 16 oldalas, mint kevesebb.

Hálás köszönet ezért az írárok szerzőinek, különösen is a bentről érkező szebbnél szebb, jobbnál jobb írárokért, versekért illetve képzőművészeti alkotásokért, melyeket megosztottak velünk. Várjuk ezt 2025-ben is.

Pont ezért most egy kis szomorúság tölti el a szívem, mert sajnos nem érkeztek meg bentről írárok, amikre pedig nagyon számítottunk, és néhányról tudtuk is, hogy elkészült. Nagy kincsek kerültek újságunkba, és ez most nagyon hiányzik úgy nekünk, mint az olvasóknak, pláne az íróknak.

Mindenkinek hite, vallása szerinti csendes, áldott ünnepet és megbékélt boldog új évet kívánunk szeretettel!

A Mécses levelező közössége

Karácsony rácsok mögött

Az idáig letöltött hosszú éveim alatt volt lehetőségem megfigyelni azt, hogy december 20-a után már érezhető az ünnepek közeledte. Ez az időszaka az évnek a legnehezebb idebent. Ilyenkor elcsendesül a feygház, az elítéltek is sokkal nyugodtabbak és egymással is megértőbbek. Az ünnepek alatt sokan félrevonulnak és magukba zárkoznak. Sokszor feltörnek az évek alatt folyamatosan halványuló emlékek. Mindenki a családtagjaira, barátaira gondol, megpróbálják felidézni azokat a gyönyörű emlékeket, amiket odakint még civil emberként éltek át. Amikor szeretteikkel tölthették el ezeket az év végi csodálatos ünnepnapokat, és együtt köszönthették az újévet. Sokan mélabús komorságba esnek a bezártság, magány, fájó hiányok miatt. Én idén is mindent megpróbálok, hogy kirángassam őket ebből a letargikus hangulatból. Készítettem egy társasjátékot, amivel társaim szívesen játszanak. Ezzel a vidám játékkal talán sikerül lekötöni elítélt társaim figyelmét, és remélem a depresszió lehetőségét is elkerüljük. Hívó testvéreimmel közösen megemlékezünk Jézus Krisztus születéséről. Én magam, mint minden évben az ünnepek alatt, lélekben és gondolatban szeretteimmel, barátaimmal leszek. Sokat fogok imádkozni családomért, Mécses levelezőtársamért, a Mécses minden önkénteséért, levelezőjéért. Hálát adok áldozatos segítségükért, és a BV dolgozóinak emberiségéért, segítőkészségéért. Sajnos vannak közöttünk olyan elítélt emberek is, akiknek a szívéből a hosszú évek már teljesen vagy részben kiölték a szeretetet. Az én szívemben, hála Istennek és levelezőtársamnak, megmaradt a szeretet, és Istenbe vetett hitem sem rendült meg soha. Pedig a mostani karácsony a 26. lesz, amit a Szegedi Feygház falain belül fogok ünnepelni. Most éltet a remény, hogy négy év múlva ilyenkor már szabad ember leszek. Az elkövetkezendő évre, évekre nem teszek semmilyen új fogadalmat. Amit levelezőtársamnak megígértem, hogy példás magaviselettel fogom letölteni a 30 éves feygház büntetésemet, ezt próbálok minden erőmmel betartani.

Minden olvasónak áldott és békés ünnepeket kívánok, elítélt társaimnak letöltendő ítéletükhöz nagyon sok erőt és egészséget. A jószágos Mennyei Atya vigyázzon mindnyájunkra, és halmozzon el minket hatalmas, feltétel nélküli szeretetével.

Kovács Mihály (alkotásaiból kettőt az újságban hátrébb találunk)

Decemberi imaszándékunk:

Születésed ünnepére készülve Urunk add, hogy Adventben egymás terhét hordozva kerülhessünk lélekben mind közelebb egymáshoz, Hozzád. Karácsony szent ünnepén pedig megízlelhessük Beléd vetett bizalmunk édességét, mely szegénységünk, kiszolgáltatottságunk elfogadásának gyümölcse. Példádat akarjuk követni, Téged, ki gyöngye gyermekként érkezted hozzánk.

Karácsonyi élményeim

Iskolás koromtól rendszeresen ministráltam. Versenyben voltunk egymással. Karácsonyra a fő díj egy szép, színes rózsafüzér volt. Többen is szeretttük volna megnyerni. Adventben reggel 6-kor kezdődött a hajnali mise. Erre nem mindenki jött el, én mind-egyiken ott voltam, így sikerült megnyernem a rózsafüzért. Nagyon boldog voltam. Legszebb karácsonyi ajándék volt abban az évben számomra.

Hatan vagyunk testvérek, három lány és három fiú. Nekünk fiúknak volt egy kincses dobozunk. Akinél éppen volt, elrejtette, a másik kettő pedig kereste. Az győzött, aki megtalálta. Egyszer lázasan kerestem a padláson, egészen a széléig kimentem, és egy nagyobb dobozt találtam. Hát ez meg mi? Karácsonyi díszek voltak benne. Egy másik helyre tettem. Aztán karácsony délutánján hallottam a sustorgást, járkálást, keresgélést. Megkérdeztem: A díszeket keresitek? Elcsodálkoztak, hogy megtaláltam. Odaadtam. Attól kezdve én is felnőttem, díszíthettem a karácsonyfát.

1965. december 17-én 45 évesen trombózisban meghalt édesapám. Azt mondta: Nyugodtan halok meg, mert tudom, hogy a Jóisten sokkal jobban gondoskodik rólatok, mint én. Az a karácsony sajátságos volt számunkra. Nem az ajándékokról szólt, nem a játékokról, hanem elköltözött édesapánkról. Egy szép gyertya égett az asztalon. Így volt közöttünk. Hitünk segített át a gyászon:

Ő már nem szenved, Jézusnál van a mennyben. Onnan gondoskodik rólunk. Ezt később is sokszor megtapasztaltuk.

Lentiben voltam katona. A lakatánya egy fenyőerdő közepén volt. Ott szabadidőben csak az egyéni személyes imára volt lehetőség és a Biblia olvasására. Közeledett a karácsony. Töprengtünk, hogyan teremtsünk karácsonyi hangulatot. Letörtünk egy fenyőágat, szerezünk egy gyertyát és összejöttünk egy teremben tízen kispapok. Beszélgettünk régi karácsonyi élményekről, imádkoztunk és karácsonyi énekeket énekeltünk. Gondoltunk otthon lévő szeretteinkre. A betlehemi éj egyszerűségét éltük át.

A kispapi évek alatt megtanultuk, hogy nem lehetünk otthon karácsonykor. Nekünk az a legfontosabb szolgálat. Volt, aki a székesegyházban szolgált, volt, akit a városban egy nagyobb plébániára hívtak meg. Az éjjeli mise után fáradtan tértünk nyugovóra, hogy reggel folytassuk a szolgálatot. Utána kaptunk pár nap szabadságot, hogy a szeretteinkkel is találkozhatunk. Otthon boldogan számoltunk be lelkipásztori örömeinkről.

Papként már az adventi készüllet is fárasztó: három falut ellátni. Reggel 6-kor hajnali mise, gyónatás, betegek látogatása, mellette a hitoktatás, keresztelés, temetés, pásztorjátékokra való készüllet, énekek betanítása. Öröm, amikor minden szépen sikerül, és karácsony másnapján délután karácsonyi énekek hallgatása mellett kibontani a kapott ajándékokat. Megtapasztalni szeretteim és a rám bízott hívek szeretetét. Benem igazában akkor született meg Jézus.

A börtönkarácsonyok mindig megrendítettek. Műsorral készülünk az ünnepre. A próbákon sokat beszélgettünk Jézus születéséről, az akkori körülményekről.

Milyen szegényesen született meg Jézus, milyen közömbösek voltak akkor az emberek, hányan nem értették meg tanítását, életét. A fogvatartottak viszont átélve adták elő karácsony történetét. Egy délutánt szántunk arra is, hogy beszéljünk korábbi karácsonyi élményekről, akár a gyermekkorból. Sajnos nem mindenkinek volt pozitív élménye. Kemény emberi sorsok elevenedtek meg a beszélgetés során. Próbáltuk vigasztalni őket, pótolni az elmaradt emberi szeretetet. Akinek nincs semmilyen kapcsolata, a Mécses Szeretetszolgálathoz fordulhat levelező társat kérni. Ám tudjuk, hogy ez nem pótolja a szülői szeretetet.

A Karácsony a szeretet ünnepe. Jézus gyermekként jött a világba. Mindenkit elfogad. Azt adja, amire leginkább szükségünk van. A mennyei Atya szeretetét hozza közénk. Nekünk az a feladatunk, hogy ezt a szeretetet befogadjuk és továbbadjuk. Kívánom, hogy sok örömet tudjunk szerezni a szeretet gyakorlása által.

Butsy Lajos atya

A kezdet előtt

Ákosnak ez a száma dübörög a fejében, s a nagy kérdés: a kezdetnek mikor lesz vége? Vég és kezdet. Ha egy ajtó becsukódik, kinyílik egy másik. Az optimisták ezt reményként élik meg, a realisták egyetértenek a mondással, mert már láttak Trabantot.

Viccet félretéve a kettő valahogy összetartozik. A kezdet lehet egy hiány kezdete, valami tragédia eljövetele, ám lehet egy sokat ígérő lehetőség is. Rövidke életem során nagyon sok ajtó zárult be előttem, és minden nap valami véget ér, és minden reggel valami elkezdődik. Jó visszaneézni és megköszönni, ha valami sikerült vagy ha éppen nem, akkor azt, hogy túléltem. És jó tervezni. Felidézni azokat, akikkel találkozok, összeszedni, mit kell tennem (ezt írásban, mert egy szítán kevesebb a lyuk, mint az agyamban). Holnap más lesz, mint ma.

Mindig.

Mikor egy kétéves diplomára épülő képzést befejeztem, nekem jutott a tisztég, hogy a csoportom nevében elköszönhettem. Két évig havonta kettő napot voltunk együtt, rengeteg önismereti képzéssel: együtt sírtunk, együtt nevtünk. Igazuk volt a tanárainak: a nyomorban egyek vagyunk. Akkor, ott, a szaktársaim előtt állva fogalmaztam meg, hogy most van a kezdet vége. Jobb emberként megyünk innen haza.

Ez valahogy a szilveszter értelme is. Minden évfordulóé. Hogy vissza- és előretekintsek. Hogy holnaptól jobban. Szükségem van végekre és kezdetekre. Szükségünk van ünnepekre, kiemelt időkre, fontos pillanatokra. A Fogság című regény főhőse Kr.u. 33 körül rabságba kerül Jeruzsálemben, együtt tartják

fogva egy napig egy zsidó istenkáromlóval, akit aztán kivégeznek. Ez a főszereplő férfi egész életében nem dőbben rá, hogy Jézussal töltött egy napot, ami lehetett volna az egész életét megrengető esemény, de egy vállrándítással elmegy mellette.

Középiskolásként súlyos betegségem volt, ami memóriagondokkal is járt. Számtalanszor ültem este az ágyam szélén, és próbáltam rájönni, mit csináltam aznap. Mert a nap vége volt akkor, tehát biztos volt kezdete is. Nem lehet úgy élni, hogy nincs kezdet és nincs vég. Ez ad értelmet. Minden nap beállítom az ébresztőt, mert bízom benne, hogy lesz holnap. Hogy lesz még kezdet. Hogy a Nagypéntek után eljön a Húsvétvasárnap.

Réka

Jézus születése

Mit jelent számomra Jézus születése? Jézusról alkotott képem, és a hozzá kapcsolódó érzéseim sokat változtak az életem során. Már kisgyermekként is hallottam Jézusról, és a születésnapjáról, amit karácsonykor otthon és a templomban is megünnepeztünk. Nagyon szerettem a Betlehemes szobrocskákat, de köztük a kis Jézus valószínűleg csak egy aranyos kisbaba volt számomra sokáig. Aztán a hittanórákon jobban megismerhettem Jézus életét, tanításait, és könnyen el tudtam fogadni Őt a megváltómnak, és az evangéliumokat örömhírnek. Tudtam hinni Jézus feltámadásában is, pedig akkoriban, a szocializmus idején, nagyon bizonygatták, hogy Jézus csak egy történelmi személy volt, semmi több.

Később felnőttként is igyekeztem a Tízparancsolat és Jézus tanításai szerint élni, de többnyire

csak az értelmem vezetett, nem a szívem, pedig néha megérintett Isten határtalan szeretete. Aztán amikor jöttek a nagyobb bajok az életemben, akkor úgy éreztem, Isten nem szeret engem. Ezt elfogadtam, sőt jogosnak is éreztem a bűneim miatt, ám azért kitartottam a hitben.

Fordulópontot jelentett, amikor életem mélypontján éppen a fogvatartott levelezőtársam írt nekem lelkesen a Cursilloról (rövid keresztény kurzusról), amin ő a börtönben vett részt. Mivel annyira dicsérte, én is jelentkeztem a Cursillora, ami nagy változást hozott Jézussal való kapcsolatomban is. Ott érttettem meg, Isten szeret engem is, és csak arra vár, hogy megbánjam a bűneimet és befogadjam a szeretetét. Mindezt Jézus tette lehetővé, akit a barátomnak tekinthetek, és aki értem is meghalt a kereszten.

Később keresztény társaim és a Szentlélek hatására megértettem, mennyire jó, ha Jézust befogadjuk a szívünkbe, és vele éljük az életünket. Ezt próbálok azóta is megvalósítani, most már nem csak értelemmel, hanem érzellemmel is. Úgy hiszem, Jézus annyira szeret minket, és annyira szomjazik a szeretetünkre, hogy fájdalommal tölti el, ha mi nem szeretjük viszont.

Ha jól belegondolok, Jézus születését az egész életével, önfeláldozó halálával és feltámadásával együtt a legnagyobb dolognak tartom az emberi történelem folyamán. Általa ismerhettük meg az örömhírt, amivel vigaszt, reményt és örömet akar adni mindenkinek a börtön falain kívül és belül egyaránt.

Áldott, boldog Karácsonyt kívánok!

Hálás szívvel: Edit

A Karácsony

Az emberek többségének az életében ez a legszebb és legfontosabb ünnepe az évnek. Karácsonykor az emberek félreteszik a dühöt, haragot, viszálykodást.

Összegyűlik a család ezen a szent napon, megajándékozzák egymást és együtt fogyasztják el az ünnepi ételeket. Ez mind szép és jó dolog, azonban itt és most felmerül egy igen jelentős és fontos kérdés, amit érdemes kivesézni. Valójában miről illetve kiről is szól ez a nap, mit is ünnepelünk pontosan? Sajnos nagyon sok ember nem veszi tudomásul azt, nem csupán arról kellene szólnia ennek a napnak, hogy összeülünk az ünnepi asztal körül és elfogyasztjuk családi körben az ételt és az italt. Sajnálatos módon nagyon sokan elfelejtik azt, hogy ezen a szent napon született meg az Úr Jézus Krisztus, akiről nem lenne szabad megfeledkeznie az embereknek! Neki köszönhető sok minden, többek között az is, az áteredő bűn ellenére van lehetőségünk és esélyünk arra, hogy üdvözlünk és örök életünk lehessen! Ugyanis ő egy személyben váltott meg minket gyarló embereket a bűneinktől. Gondoljunk csak bele kicsit ebbe. Ha az Úr Jézus nem hozza meg értünk ezt az áldozatot, akkor lenne-e esélyünk az üdvözlésre? Bizony, hogy nem lenne. Szomorú az, hogy nagyon sokan ezen a szent napon sem képesek félretenni a viszálykodást és a gyűlöletet, hanem még ekkor is háborúznak, viszálykodnak!

Miért van erre szükség, miért nem vagyunk képesek mindennap úgy élni, mintha minden nap Karácsony lenne? Azért, mert a Sátán hatalmába kerít nagyon sok embert és elülteti az emberek szívében azt a gondolatot, hogy a háborúskodás, viszálykodás, gyűlölködés az jó dolog, pedig nagyon nem az! Addig, amíg ezt nem ismerjük fel, addig Isten és Jézus ellen dolgozunk, erősítve a Sátán hatalmát! Szálljunk magunkba és gondoljuk át a tetteinket, azt, hogy milyen világban is szeretnénk élni valójában? Valóban jó-e az, hogy gyűlölködve, szeretet és béke nélkül élünk, miközben szeretetre vágyunk? Hiszem és tudom azt, hogy lakozik lelkünkben és szívünkben szeretet és jószág. Ne engedjük, hogy a Sátán uralkodjon, fogjunk össze és közös erővel taszítsuk le Sátánt a mélybe, hogy többé ne uralkodhasson felettünk. Válasszuk egy élhetőbb, szebb világért az Urat és Jézus Krisztust, ha erre hajlamosak vagyunk! Szép életünk lesz.

Mint minden évben, most is azt mondom, hogy éljünk úgy, mintha minden nap Karácsony lenne! Szülessen meg minden ember szívében a Szeretet és a Béke! Ezzel adjuk egymásnak a legértékesebb és legszebb ajándékot. Hiába adunk bárkinek bármiféle drága dolgot ajándékba, ha közben nincs a

szívünkben Szeretet és Béke! Ezt a két dolgot ajándékozzuk embertársainknak, ez a kettő dolog a legértékesebb ajándék az életben. Ehhez nem kell pénz, csupán egy kis határozottság és akarat!

Végezetül egy verssel kívánok minden embertársamnak Áldott, Békés Karácsonyt!

RedFox

Karácsony este

Minden évben eljön az pillanat, melyet álmodozva vár felnőtt és gyerek.

Finom illatok, a gyertya lángja, ajándékozás öröme, egy mosoly a gyermek arcára.

Ez a Csodák Éjszakája!

Jézus születése, melyet oly nagyon vártunk, Azóta is kíséri minden évben az álmunk.

Angyalaink ilyenkor láttatják magukat.

Sok-sok mindent kíván kicsi és nagy.

Van, aki egészséget, gazdagságot, csilingelő szánt, édig erő nyalókát, vagy csak valakit, ki odabújik hozzánk.

De egy mindenkiben közös.

Ez nem más, mint a Szeretet!

Csendes estén körben ülve, imádkozva, elmerülve a múlt tanulságain, a jövő vágyain.

A fenyőfát körben állva, felcsendül a Szeretet nótája. Apró gyermek szeme csillan, fények játéka, melyet csodálkozva pillant.

Pici izgalom, mely átjárja csepp szívet. Várja Jézuskáját, vajon teljesíti-e az álmát?

Felnőttek mosollyal az arcukon, figyelik-e rejtelmet, s eszükbe jut, mikor ők voltak gyermekek!

Ekkor könnycsepp jelenik meg szemekben, mert a Szeretet most megfogható, Közöttünk van, nemcsak bennünk, így kellene élnünk nap mint nap, mikor felébredünk...

Isten áldása szálljon minden embertársamra az egész világon!

Ámen

Üdvözlettel: Red Fox

Mit jelent számomra a kezdet és a vég?

Két időszámításban éltem, megtérésem előtt és után. Harmincegynéhány évesen Isten átírta szép lassan, türelmesen az életemet, gondolkodásomat, viselkedésemet. A halandóság fiatalon még nem foglalkoztatott annyira, de onnantól fészkelte belém egy megmagyarázhatatlan belső pánik, amikor már a második kisfiam is megszületett. Kizárólag magamat tartottam felelősnek azért, hogy semmi bajuk ne essen. Teltek az évek és senki nem ígérte meg nekem, hogy fel lehet nevelni úgy őket, hogy nem történik velük baleset, betegség. Idegileg kikezdett a miattuk levő félelem, nem értettem, más szülő hogyan tud felszabadult lenni, éreztem, hogy valami nem stimmel nálam. Hatalmas súlyt vett le az Úr a vállamról, amikor megismertette velem az értelmét ennek a szónak, személynek, hogy **GONDVISELŐ!** Óriási dolog volt tudni, hogy Ő az, aki segít és nem akarja, hogy összeroppanjak az anyaság súlyától.

Átértékelődött körülöttem minden. Istennel karöltve megnyíval nagyobb biztonságot éreztem, mint előtte...

Teltek a dolgos, tettekre szedéveink és az Úr átírta a családunk jól bejáródott kis életét. Állapotot lettem harmadszor is, de ekkor már nagyfiúk lettek a kicsikből. Legnagyobb meglepetésünkre a férjemmel, nagyon nagy iz-

galomba jöttek, hogy lesz kistesójuk. A nagyfiam a bejelentésünkkel azt kérte, ne kérdezzem meg a baba nemét, hadd legyen a végén mindenkinek meglepetés. Tartottam is magam hozzá, egyébként róluk sem tudtuk a nemüket, nagyon kíváncsi az ember, nehéz kibírni, de azt valom ez egy Misztérium, és különleges csoda a végén megtudni, hogy ki érkezik közénk.

Harmadik terhességem lelkiileg egészen másképp éltem meg, nagy vonzást éreztem a Szűzanyához. Katolikus lévén csak minimális figyelmet szenteltem neki addigi imaéletemben, de a reggeli elmélkedéseimben, fohászaimban beköltözött a szívembe. Egész végig éreztem a vele való együvé tartozást. Nagy felfedezés volt lélekben, konkrétan éreztem a segítségét neki is, most mélyebben éltem át az anyaság misztériumát.

A „nagy nap” hosszú volt, de fegyelmezetten „vajúdtam”, két fájás között folyamatosan imádkoztam egész nap. Nem volt félelem rajtam, csak várakozás a babámmal a közös utunk beteljesedésére. Az Úr a legnagyobb forgatókönyvíró, megadta a kérésemet, este 7-kor senki nem volt munkahelyen és suliban, végszóra beért mindenki a kórházba.

A fiaim születési súlyát fél kg-mal túlszárnyalva világra jött

Istennek egy újabb alkotása, egy gyönyörű, egészséges 4 kg-os kislány!

Odakint örömkönnyekeket hullattak apa és fiai, én pedig egészen más dimenzióban voltam odabent.

Amikor mosdatás, öltöztetés után mellém tették, nagyon elképesztő lelkiállapotot éltem meg.

Eleve nem volt rajtam eufória, visszafogottan, befelé örültem, de megijedtem egy ellentétes érzéstől, és magamtól. Néztem az életre való, formás csodás teremtetést és a kitörő öröm helyett a következő gondolatok futottak a fejemben: Édes kislányom valamikor ezeken a szenvedéseken neked is át kell esni.

Megszülettél inentől fogva ketyeg az órád, vajon hány évet fogsz kapni? Meddig kell a földön élned, ami fölött én nem tudok befolyással lenni?!

Ott, akkor, a kezdettel már a vég is belém mart, hiszen szüleünk és meghalunk.

De ekkor is csak a Vigasztaló, Örömadó Isten adta meg a „kijózanodást”, hiszen örömmel teremtett bennünket, és megadta a mai napig is a gyermekeimben való gyönyörködést, most már a drága kisunokáimban is!

Hála Neki és a Szűzanyának is!

Lídia

			3			5
8		5	2	9		
					9	8
		2	5		4	
6						1
		9		7	6	
4	2					
			8	1	2	4
1			6			

Előeste

Csillagot szítál az ég
Csak egyet válassz, azt kövesd,
Ami néhány királyt – ó de rég –
Otthonukból akkor eljövét

Elvezetett sivatagon,
Hány oázison át élve
A vágyott megváltó napon –
Holnap lesz kétezer-néhány éve.

Zsóka

Mit jelent számomra Jézus születése?

Hálás vagyok Istennek, amiért az Úr Jézus születését illetően kettő fix dátumot is tudhatok. Az első az a történelmi dátum, ami azt jelzi, hogy 2024 évvel ezelőtt Isten Igéje testet öltött, megszületett a földön Jézus Krisztus, az Isten Fia. Természetesen sokan vannak a világban, akiknek ez semmit sem jelent, mégis a Föld jelentős részén a különböző elektronikus eszközök, könyvek, sajtó stb. megnyitásokkor egy dátumot talál az ember, és a dátum azt hirdeti, hogy Isten Fia emberré lett.

Miképpen válik ez személyessé? Van az Úr Jézusnak egy második születése is itt a földön, amikor valaki a Róla szóló evangéliumot befogadja, akkor újból megtörténik a csoda, az Isten testté lesz! Isten Igéjét az apostoli tanítás úgy is jellemzi, mint romolhatatlan magot. Mert Krisztusban nincs romlandóság. A saját életemben ez összefonódik a karácsonnyal, mert a Váci Fegyház varrodájában ekkor hallottam meg a szívemmel is az evangéliumot, döntöttem a megtérés mellett és aznap éjjel egy bűnvalló imádságban átadtam életemet az Istennek. Van egy karácsonyi ének, amelynek az utolsó versszaka így szól:

„Érted is a Földre jött,
azért, hogy megváltson,
fogadd be és akkor lesz
igazi a Karácsony!”

Isten azért adta az Ő Fiát, hogy az ember számára legyen bűnbocsánat és örök élet. Mindez pedig személyes.

Mit jelent számomra Jézus születése? Mindent, mert nélküle elveszett lennék, de nem csak én, hanem az egész világ, mint ahogy hitre jutás, megtérés nélkül el is van veszve az ember.

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3,16)
Kedves Olvasó!

Újból itt a karácsony, és vajon a te szívedben megszületett-e már a Megváltó?

Vele újat kezdhetsz, Ő a körülményeidtől függetlenül meg tudja áldani, tartani életed, és a vele való élő közösség a börtönéveid alatt is célt és értelmet ad. Ha úgy olvasod e sorokat, hogy mindennek hijával vagy, hívd segítségül az Úr Jézust és megtapasztalhatod, Ő valóságos élő Isten.
Áldott karácsonyt kívánok szeretettel,

Boros Lajos

„Istenünk könyörülő irgalmáért, amellyel meglátogat minket a felkelő nap a magasságból, hogy világítsa azoknak, akik sötétségben és a halál árnyékában lakoznak, hogy lábunkat a békesség útjára igazítsa.”

(Lukács 1,78-79)

Izajás 61, 1	1	2	1	4	5	7	9	2	11	13	6
M1											Á
6	3										
4											
5					8	6		12	7		6
8		M3									K
9		3	10							11	
12					6	13		10	14		
6	T										
						15					

Függőleges:

1. szekundum
2. tartó a nadrágon
3. magad
4. rózsaszín és kunkori
5. három kvarkból álló részecske
6. névelő
7. művészet
8. gamma-glut.-transzferáz
9. 'palántáz', angolul
10. parkoló jele
11. ... Kyoto, jap. óramárka
12. ... Sigurdardóttir, izlandi író
13. Zambia egyik kp-i tart.-i községe
14. mister, röv.

Vízszintes:

1. méter
2. kálium
3. 'nyálkás', angolul
4. 'szívverés', angolul
5. Ibolya, bec.
6. bór
7. nitrogén
8. sugár
9. német autójel
10. ... Zsolt, Jászai-díjas színész
11. neutron
12. 2017-ben megszűnt online tanulmányi rendszer
13. tanuló jele
14. veleszül. gerincvelői izomsorv., angol röv.
15. liget

Élő könyvtár

Kezdet és vég, élet és halál, alfa és ómega, január és december.

Hát nekem meg mi jutott eszembe erről? A kedvenceim: a könyvek eleje és vége. Csodálatos, amikor az első lapokon belehelyezkedünk egy korba, egy helyszínbe, egy ember – család aktuális napjaiba. Aztán folyik tovább a történet és elfeledkezünk a mindennapi bajainkról, drukkolunk a jó embereknek, beleéljük magunkat az ő lelkivilágukba, érzelmeikbe. S nem mellesleg nagy emberismeretre teszünk szert, s közben beutazunk korokat és földrészeket.

De van egy ennél még érdekesebb könyv, akit szintén ki lehet kölcsönözni. Nem véletlenül írtam, hogy „akit”, mert itt élő emberekről van szó. Most már egyre több helyen az országban vannak rendezvények, ahol élő embereket lehet „kikölcsönözni”, azaz leülni melléjük beszélgetni és meghallgatni az élettörténetüket. Vannak köztük híres emberek: színészek, sportolók stb., de náluk többnyire az újságból is megtudhatunk sokat. Az emberek azonban olyanokra kíváncsiak, akik valamilyen sajátos élethelyzetbe kerültek, s abból a lehető legjobbat hozták ki. „Olvastam” már boldog kerekesszékest, ma már józan alkoholistát, leszokott drogot. S bizony nagy keletje lenne a börtönviselt, de dolgozó, kiegyensúlyozott életet élő szabadultaknak is.

Mint jól tudjátok és szenveditek is, az emberek nagy többsége úgy gondolkodik, hogy „kutyából nem lesz szalonna”.

Aki bűnöző, az az is marad. Örüljön, hogy van fedél a feje felett, kap valamit enni meg még fűtenek is neki. Legjobb, ha ott is marad, s nem zavarja a köreinket. Pedig az igazság az, hogy a BV lakók nagy százaléka nem gonosz ember! Rossz helyzetben, rossz döntést hozott, s ebből óriási baj lett, amiért meg is kapta az alapos büntetést. Arról nem is beszélve, hogy még a „gonosz” ember is megtérhet és békességes, szép életet élhet.

Így aztán várom, hogy mielőbb veletek is találkozhatok az Élő könyvtár alkalmakon, s tanulhassak azokból a küzdelmekből, aminek következtében sikerült visszatérni arra az útra, ami Istennek, embernek, társadalomnak örömeire válik.

Már adventi idő lesz, mire a Jobb Lator hozzátok ér. Hiszem és bízom benne, hogy az idei karácsony minden magányos fájdalmával, lehetőségeket is hoz az életetekbe! Isten kisgyermekként ugyanolyan kiszolgáltatott volt, mint most ti. Ismeri nyűgjeiteket és tud is segíteni, ha hagyjátok!

Békés napokat kíván szeretettel Gesztenye

Újkarácsony

Elfáradt az Istengyermek
Egész délig bátorított
Délután csak vigasztalt
Esteledőn jajt csitított.

Hajnalba már sorba álltam
Istenlátásra hű szomszjjal
Nem láttam ki Betlehemből –
Nem számoltam ilyen sorral.

Deledőn már láz emésztett:
Mikor látom a gyermeket?
Többekkel is szót váltottam
De nem ismertek engemet.

Lassan fogyott el a lelkem
De már látszott a dombtetőn:
Úgy állt és várt a kis barlang
Majd' sarki fénnel ölelőn.

Előttem növekvő csendet,
Mögül láttam kígyózó sort
Mely éjjelbe tovavesző
Vad emberszükséget jósolt.

Eloltottuk lámpásunkat
Mert a hely fénye kivetült
Úszott a fény a jászolban
József s más már elszenderült.

Szép volt. Mellé gubbaszkodtam.
Számíthatott még a szava
Oly elcsigázott lelkemnek?
Bágyadt volt, de így szólt: *Kata!*
.....
Több szót már az Isten nem lelt.
Kimerültebb volt ő, mint én...
Végre valaki felismert

Zsóka

A Biblia alapján a kezdet szeretettel indult

A Biblia alapján a kezdet Szeretettel indult és mindent jónak teremtett a Teremtő! Nem volt rossz? Nem tudjuk, csak azt, hogy amit Isten teremtett az mind jó volt! Így a kezdet Istennel jól indult! A kezdet és a vég között az életút van, vagy az idő! Az lenne egyértelmű, hogy a jóval való indulás, csakis jól folytatódhat és jól is végződhet! Mégis olvassuk a Bibliából, a történelemből, hogy sajnos sok rossz is volt és a mában sem éppen rózsás a helyzet! Sokan nem értik és nem érzik jól magukat és keresik a kiutat a szegénységből, betegségekből, bántalmazásokból, háborúkból és sokan a bűnöktől is szeretnének szabadulni, jó emberek lenni, csak jót tenni! Ha lehetséges, újakezdeni! Több időutazós filmet is láttam, valahogy vonz az a témakör is. Vannak köztük olyanok, amelyekben újra indul, újra kezdődik a nap folyamatosan. A főszereplő mi is lehetnénk! Mit kezdenénk a helyzetben? Jó célra használnánk? Egy nap alatt lehet bármin változtatni úgy, hogy jó irányba haladjanak az események és jó legyen a vége is? Azt hiszem sokan vannak köztünk, akik ha újra kezdenének, máshogy élnének! Noha a filmekben váratlanul csöppen a helyzetbe a főszereplő (és köztünk is vannak olyanok) és nehéz, vagy katasztrofális helyzetben találja hirtelen magát és csak a 118. újra ébredés után jön rá, hogy neki is szerepe van abban, hogy javítson a helyzeten és a 568. újra ébredés és újakezdésig talán meg is tanulja hogyan! Vajon mindenkinek adódik olyan helyzet és mindenki segíthet jobbat tenni az újakezdéseivel, hogy jó végre juthassunk? A bibliai újakezdés sem ismeretlen egy Jobb Lator olvasónak sem és bizonyára mindannyian tudnának egy példát mondani belőle! Nekem Jézus jut eszembe, hogy azt mond-

ta „Én vagyok a kezdet és a vég, az alfa és omega”. Ő az örökkévaló, időutazó lett, ahogy mi is azok vagyunk. Jézus jött helyreállítani a mulandóságban élők tudatát, hogy újjá teremtse őket és jobbat tegye az életüket! Új kezdetet és véget ígérve és adva is mindnek. Azt, hogy szeretetben, békességben töltsék el (a kezdet és vég közötti) idejüket! Ez az evangéliuma sokaknak! Jézus jött látott, győzött! Vele mi is megtehetjük! Ez jó hír, ez Evangélium! Nekem Ő adott új

kezdetet, új hitet, reményt és mindenek felett szeretetet! Köszönöm Jézus, Krisztusom! És köszönöm nektek is, hogy megpróbáljátok Vele az újakezdést és viszitek tovább a jó hírt! Ha a földi lét nem is lesz soha sem tökéletes, de hiszem, hogy jobb lehet! A kérdés, hogy velünk, vagy nélkülünk? Azt hiszem nem mindegy nekünk sem és szeretetünknek sem, hogy alakul! Sok erőt és bölcsességet kívánva, hogy sikerüljön!

Sándor

Páva Sándor festménye

Decemberi történet...

A decemberi hónapnak van egy különleges vonzalma, amely megkülönbözteti a többi hónaptól. Szívünkben már készülődhetünk a nagy ünnepre, Jézus Krisztus születésnapjára. Vajon meglátjuk-e az év vége felé haladva az ünnep igazi fényét, vagy csak várjuk az év végét?

Bizonyára mindenki tett már újévi fogadalmakat, hogy „másképp fogok élni januártól”. Vannak olyan emberek akiknél ez sikerül, de sokan szembesülünk a ténnyel, hogy december végével csupán az év ér véget, nem a nehézségekkel terhelt életünk. Döbbenet tapasztaljuk, hogy a január épp úgy folytatódik, ahogy a december lezárult. Ám a tenni akarás a jobb életre, mégis bennünk él.

Ebben a reményben indultam én is útnak néhány évvel ezelőtt egyedül egy hideg decemberi napon, egy másik országba, annak ellenére, hogy már tudtam, egy olyan helyre, és közösségbe érkezem, ahol csak gondolatban vehetek részt ezeken a szép napokon, és az emlékeimet hívhatom segítségül az ünneplésre.

Akkor nem is gondoltam, hogy ez majd mennyire nehéz lesz.

A hosszú munkaidők után egy hideg fűtetlen lakásban kellett átvészelnem az éjszakáimat. Valahogy úgy éreztem magam, mint a tékozló fiú, aki magába szállt.

Kimentem a fagyos éjszakába az erkélyre, ahonnan láttam, hogy az egész város díszpompában ragyogott. Azután felnéztem az égre, és egy imát küldtem Istenhez, arra gondolva, hogy most tíz méterrel közelebb lehetek az Ő országához.

Néhány csillag a homályból

előtört, és fényesebbre változtatta a sötét égboltot, mintha egy üzenet érkezett volna általuk.

A jobb élet reménye, és a terveim megvalósítása között volt egy hatalmas szakadék, és olyan érzésem volt, mintha ebbe a szakadékba estem volna bele, és azt várnám, hogy egy láthatatlan kéz kihúzzon onnan. Hiányoztak a szeretteim, a megterített ünnepi asztal, a közös beszélgetések, amelyek hozzátartoznak a decemberi ünnepléshez. Számomra ez abban kimerült, hogy néhány percet telefonon beszélgethettem az édesanyámmal.

Vágyódtam az ünnepnapokon tapasztalt szeretet után, amikor egyszer csak azt éreztem, hogy egy láthatatlan kéz lenyúl értem, kiemel a mélységből, és már nem csak tíz méterrel lehettem közelebb Istenhez, és nem nekem kellett felmenni hozzá, hanem Ő jött le hozzám ünnepelni. A szívemben fény gyúlt, és szerető karjai ölelésében érezhettem magam, ami által a szomorúság helyét, átvette az öröm, és a nyugalom.

Lehetünk bárhol, bármilyen nehéz körülmények között, ha a szívünkben ott lakozik a menny királya, nem vagyunk egyedül. Lehet hogy szeretteink nélkül kell eltölteni a karácsonyt, és nincsen feldíszített fenyőfánk, sem szépen megterített ünnepi asztalunk, ám ha az ünnepelt láthatatlan keze megérint bennünket, és megismerjük az Ő szeretetét, szabaddá tesz az elmúlt évek terheitől is, és így átélhetjük a karácsony igazi üzenetét, és az új év békés kezdetét!

Szeretettel: Éva

Bakancslista

Tiszta szívből nevetni,
a szívárvány hídján átkelni,
gyermek mosolyát figyelni,
a világot magamhoz ölelni.

Madár dalát hallgatni,
patakából nagyot kortyolni,
követ, mi lehúzó eldobni,
a reménytelen sem feladni.

Nemcsak nézni, hanem látni,
fuldoklót a partra húzni,
éhezőnek enni adni,
embernek megmaradni.

Tűzzel játszani és megégni,
vereséget méltósággal viselni,
elveidért meggebedni,
fáklyaként lobogni s elégni.

Sötétből a fényre menni,
utad végén megérkezni,
egy asztal körül gyülekezni,
s jókedvűen füttyörészni.

Lenhardt Mihály

Minden Saulban ott rejtőzik egy Szeretethimnusz

Nem bírónak kell lennünk, hanem orvosoknak. Álljunk a tévelygők mellé, és segítsünk nekik levetni a páncéljukat! Sohasem szabadna elfelejteni, hogy minden Saulban ott rejtőzik egy Szeretethimnusz.

Csaba testvér engedélyével

Miért tekinthető számomra közösségi hónapnak is december?

Szép gyermekkorom volt, amolyan „minden a helyén volt benne” világ. Minden évben különösen nagy örömmel vártam a decembert, a titokzatos történések időszakát, mert jött a hó, akkor még bőségesen, a Mikulás, a téli szünet, a Karácsony, a Szilveszter, a nagy családi találkozások, a falubeli gyerekekkel a sok izgalmat rejtő bandázások ideje, a finom süttikkel, csokival és elvétve egy-két narancscsal illatos időszak. Valahogy belém égett már akkor, bár nem ismertem ezt a fogalmat, hogy a december közösségi hónap, a találkozások hónapja.

Aztán felnőttem és azt vettem észre, hogy az éppen aktuális dolgok sodortak magukkal, tele voltam feladatokkal, tennivalókkal. Vészesen rohanásra váltott az idő, körülöttem az emberek kezdtek „maguknak valóvá” szürkülni, és egy régen még szép advent első vasárnapján fájdalmasan eszméltem rá, nincs adventi koszorúm, nincs boldog készülődés, nincsenek tervek, hogy kivel, mikor és hol fogok találkozni egy forralt boros, meleg teás, fényekkel megtelítő koraestén beszélgetni – ahogy azt éveken keresztül fontosnak éreztem és hívtam a barátokat, kollégákat, rokonokat – mert csak a rohanás, a másoknak való megfelelés bénító érzése söpörte többnyire üresre a szívemet.

Mindig sokra tartottam a tartalmas emberi kapcsolatokat, az együtt emlékezéseket, gondolkodásokat, jövőt szövögető beszélgetéseket és végre megfogalmaztam magamnak, hogy az idén újra neki állok megszervezni a sokat adó adventi barátkozós estéimet, a vágyott találkozásokat, beszélgetéseket.

Mert szükségem van rá. Mert a többieknek is szüksége van rá. Hogy miért? A választ megtalálni véltem **Heltai Jenő: December** című versének kiemelt soraiban.

... Jóság és szeretet hónapja,
A **megfogyatkozott jóságé** és a
megcsappant szereteté.

Mert kihűlt a remény kemencéje a Földön,
Nincs, aki újra befűtse.

Didereg az Ember,
Haldoklik a világ. ...

Hová lett az isteni kenyér,

Mely azért volt, hogy mindenkinek
Jusson belőle egy karéj?

Alig maradt belőle egy decemberre való
Egy napra való

Egy estre való,

Egy karácsonyestre való!

Talán imádkozni kellene!

Vagy visszanezve arra, mi mögöttünk van,

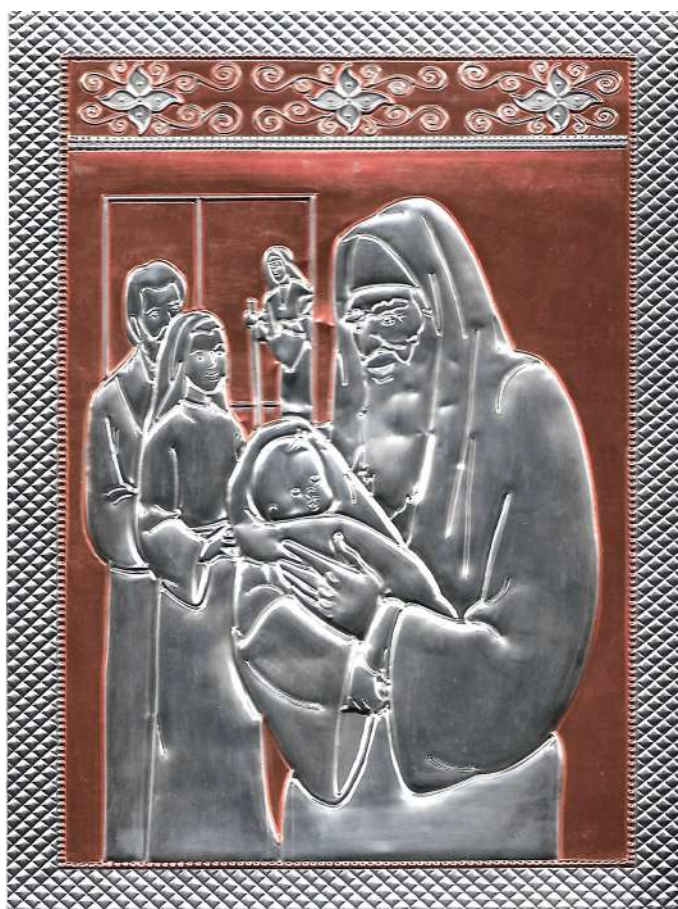
Megfogni egymás kezét,

Összebújni, **egymást megölelni**

És utolsó szikrájából annak, mi bennünk emberi,

Új tüzet rakni új jövőhöz...

Menta Éva

Kovács Mihály alkotásai

Humor

Hosszú hajú példaképek

A református lelkész egyetemista fia megkérdezi apjától, használhatná-e ő is időnként a családi autót.

- Rendben van, fiam, de nekem is lenne kérésem. Szeretném, ha levágnád a hajad, és ha rendszeresen olvasnád a Bibliát. Ha így teszel, egy hónap múlva megkapod az autókulcsot.

Négy hét múlva a fiú újra kölcsönkéri a kocsit.

- De hiszen nem vágattad le a hajad! - válaszolja az apa.

- Tudod, papa, ahogy megígértem, rendszeresen tanulmányoztam a Bibliát, és rájöttem, hogy a hit nagy embereinek mindnek hosszú haja volt. Noénak is, Sámsonnak is, az összes prófétának, sőt még Jézusnak is.

- Értem. És te rájuk akarsz hasonlítani?

- Természetesen!

- Akkor minden rendben van. ők ugyanis mindig mindenhová gyalog jártak.

Nem a külső számít, hanem a belső! Legjobb példa erre a hűtőszekrény

Erények híján

Az igencsak szókimondó atyához beállít egy asszony, és bejelenti, hogy ki akar lépni a katolikus egyházból. A pap végigméri az illetőt, majd így szól:

- Azt látom, hogy nem szép, azt hallom, hogy nem okos; ha most még a hitét is eldobja magától, akkor mije marad?...

- Melyik az egyetlen ehető ember típus?

- A kőrözött!

A vendég ránéz az abroszra, és felháborodottan mondja: Pincér, ezen az asztalon rajta van az egész étlap!

A pincér nem jön zavarba, hanem megkérdi: No, és tetszett már valamit választani róla?

Házasságmentés

A nyolcvanéves nyugdíjas lelkész felhívja a távoli városban élő fiát:

- Fiam! Anyád és én úgy döntötünk, hogy elválunk. Te vagy a legidősebb gyermekünk, szeretnénk megkérni, hogy testvéreiddel te közöld kíméletesen a hírt.

A fiú azonnal telefonál mind az öt testvérenek. Megegyeznek abban, hogy mindannyian hazautaznak családotul, és a látogatás örve alatt megpróbálják rendbe rakni szüleik dolgát. A báty hazatelefonál:

- Papa, rövidesen mindannyian ott leszünk nálatok, maradunk is néhány napig, csak arra kérünk benneteket, hogy addig ne tegyetek semmiféle elhamarkodott lépést!

Az apa szomorú, csüggedt hangon beleegyezik. Ám alig teszi le a kagylót, szélesen elmosolyodik, megöleli feleségét, és vidáman így szól:

- Sikerült! Tehát a gyerekek idén nálunk töltik a karácsonyt. Már most elkezdhetünk gondolkodni azon, mit találjunk ki húsvétra...

Egy csoda különös háttere

A szentföldi turisták egy csoportja szeretne hajókirándulást tenni a Genézreti tavon. Hosszasan alkudoznak egy bárka tulajdonosával. Végül az idegenvezető kifakad:

- Megfizethetetlen az ár, amit maga kér! Nem olyan különleges a bárkája, hogy joga legyen ennyit kérni!

- A bárkám nem is - válaszol a tulaj -, de a tó igen! Hiszen ezen a vízen járt Jézus és Péter!

Mire az idegenvezető dohogva:

- Nem csoda, ha ennyibe kerül hajóval menni!

IMPRESSZUM

Kiadja a Mécses Szeretetszolgálat Magyar Börtönpasztorációs Társaság
Felelős kiadó: Mécses elnöke

1325 Budapest, Pf. 391.

mecsesbp@gmail.com

mecses.vaciegyszegye.hu

Újságunk készítésében fogvatartottak, szabadultak, civil missziósok, papok és lelkészek egyaránt közreműködtek. A fogvatartotti írásokat minden esetben a BVOP kommunikációs főosztály sajtóengedélyével tesszük közzé.